

der kan blive behov for, og ved lovforslagets § 1, sidste stykke, foreslår man derfor indsat som ny bestemmelse en regel om, at ministeren for handel, industri og søfart med tilslutning fra folketingets finansudvalg kan forhøje ovennævnte beløb på 100 mill. kr.

Til § 2.

Paragraffen svarer til bestemmelserne i den gældende lovgivning, dog at man foreslår eksportkredit-udvalget udvidet med en repræsentant for udenrigsministeriet og en repræsentant for fiskeriministeriet.

Til § 3.

I henhold til den gældende lovs § 3 kan handelsministeren indenfor et samlet beløb af 150 000 kr. årlig yde tilskud til nærmere opregnede formål. De største enkeltbevillinger indenfor det nævnte beløb på 150 000 kr. er anvendt til udsendelse af eksportstipendiater til oversøiske lande.

Handelsministeriet mener, at der bør tilvejebringes forøgede muligheder for udsendelse af eksportstipendiater med henblik på udbredelsen af kendskabet til danske produkter. Fra eksporterhvervenes side har man stærkt fremhævet det betydningsfulde i, at staten afholder udgifter i større omfang end hidtil til bestridelse af omkostningerne ved udsendelse af eksportstipendiater. Herom henvises til den som bilag 11 til lovforslaget optrykte skrivelse af 17. januar 1952 fra Erhvervenes Eksportsråd. Med henblik på en imødekommelse af denne anmodning foreslår man det maksimale beløb, der skal kunne rades over til alle de i lovforslagets § 8 angivne formål, forhøjet til 500 000 kr. årlig. Da det må forudses, at bestridelse af udgifter til udsendelse af eksportstipendiater vil lægge beslag på en væsentlig del af det i forslagets § 8 omhandlede beløb, har man anset det for rettest i selve lovforslagets tekst at give udtrykkelig hjemmel til afholdelse af udgifter ved udsendelse af eksportstipendiater. Af det nævnte beløb på 500 000 kr. påtænkes 100 000 kr. anvendt til støtte af de danske erhvervs deltagelse i udstillinger i udlandet.

Til § 4.

Den foreslåede støtte vil i lighed med lån ydet i henhold til lov nr. 237 af 27. maj 1950 kunne ydes til igangsættelse, udvidelse og modernisering eller til rationalisering af driften iøvrigt, og det vil ligesom i henhold til nævnte lov ikke være udelukket at yde støtte til virksomheder, indenfor hvis produktionsområde en vis indenlandsk konkurrence gør sig gældende, forudsat at dette kan ske uden at skabe irrationelle konkur-

rencef forhold indenfor det pågældende område. Endvidere vil det ligesom hidtil være muligt at yde lån til påbegyndelse af håndværksvirksomheder. På grundlag af de indhøstede erfaringer foreslås det, at der i den 5-årige periode, for hvilken loven skal gælde, årligt skal kunne ydes lån til industrivirksomheder indenfor et beløb af 5 mill. kr. og til håndværksvirksomheder indenfor et beløb af 5 mill. kr.

Forslaget betyder således en forøgelse i forhold til de i henhold til den tidligere lovgivning om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser til udlån bevilgede midler. De foreslåede beløb skønnes imidlertid nødvendige under hensyn til de stedfundne prisstigninger, der har medført, at der nu udkræves væsentlig større beløb til gennemførelse af nødvendige investeringsopgaver end tidligere samtidigt med, at virksomhedernes egen evne til at financiere sådanne investeringer er blevet formindsket som følge af det stigende behov for driftskapital.

Til § 5.

Løbetiden for lånene foreslås fastsat til indtil 15 år med mulighed for afdragsfrihed i de 2 første år. Renten foreslås i overensstemmelse med den ordning, som var gældende i henhold til lov nr. 117 af 30. marts 1940 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser, fastsat til den billigste rentefod, hvortil staten på tidspunktet for lånets bevilling selv kan optage lån.

Til § 6.

For lånene skal der stilles en af handelsministeren i hvert enkelt tilfælde godkendt sikkerhed, f. eks. i form af pant i fast ejendom eller maskiner. I de tilfælde, hvor den tilbudte sikkerhed i fast ejendom eller maskiner ikke skønnes tilstrækkelig for ydelsen af hele det ansøgte lån, vil sikkerheden eventuelt kunne suppleres med anden sikkerhed, f. eks. kaution. Ministeren kan iøvrigt fastsætte sådanne vilkår for ydelse af lån, som i det enkelte tilfælde måtte findes hensigtsmæssige.

Til § 8.

Til bistand ved behandlingen af ansøgninger foreslås nedsat et udvalg med repræsentanter for de særligt interesserede ministerier. Udvalget tiltrædes af repræsentanter for sagkundskaben på det pågældende område.

I lighed med de tidligere låneordninger vil der blive udpeget en håndværkerrepræsentant for hvert amt, der skal have de fra